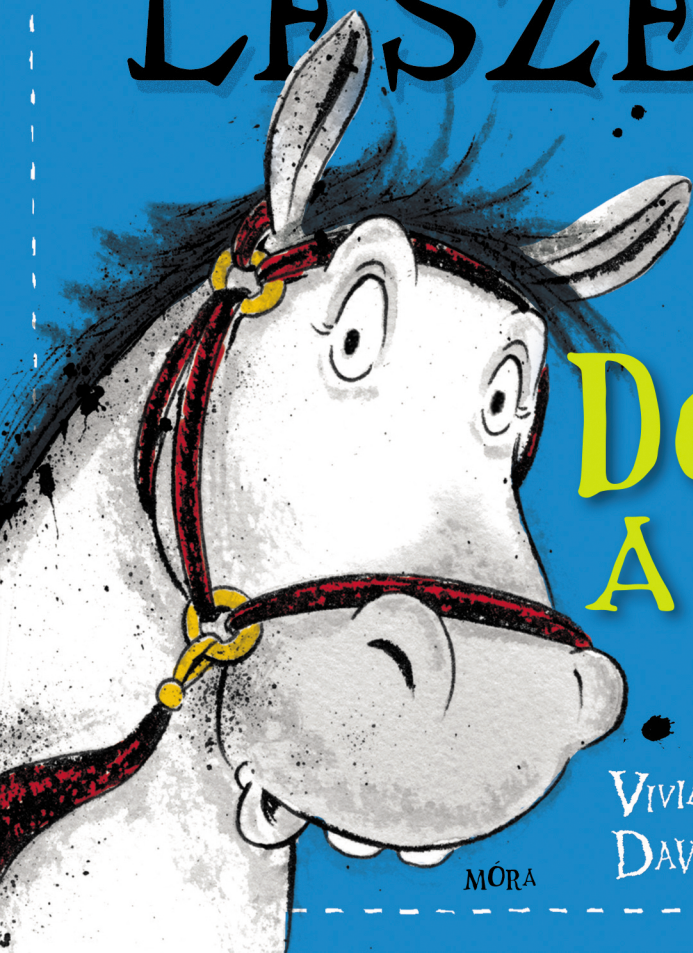

LOVAG LESZEK

DÓRA,
A LÓ

VIVIAN FRENCH
DAVID MELLING

MÓRA

LOVAG LESZEK

VIVIAN FRENCH
és
DAVID MELLING

DÓRA, A LÓ

MÓRA

A mű eredeti címe:
A Horse Called Dora – Knight in Training (Book 2)
Text © Vivian French 2015
Illustrations © David Melling 2015
First published in Great Britain in 2015
by Hodder Children's Books

Fordította: Nagy Andrea

Minden jog fenntartva, a kiadvány egészének vagy bármely részének a kiadó írásos engedélye nélküli sokszorosítása, másolása, egyéb engedélyköteles felhasználása – beleértve a kiadvány digitalizálását és ily módon történő többszörözését, nyilvánossághoz közvetítését – szigorúan tilos.

A kiadó könyveit kedvezménnyel
megrendelheti webáruházunkban:
www.mora.hu

Hungarian translation © Nagy Andrea, 2018
Hungarian edition © Móra Könyvkiadó, 2018

A birminghami Oasis Academy Short Heath
tűneményes gyerekeinek és dolgozóinak
szeretettel

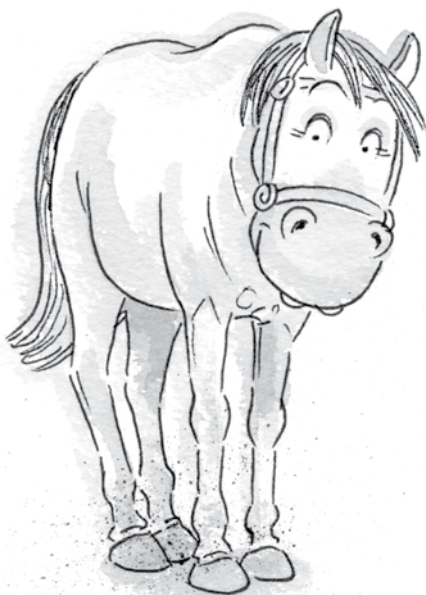
VF

Zorka Maričič emlékére

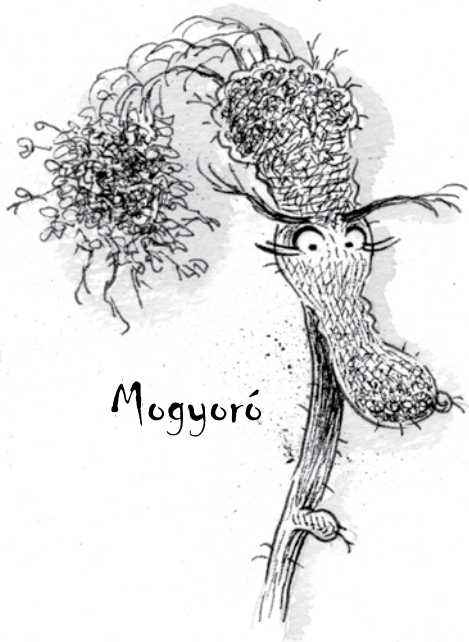
DM

Vajvári J. Samu
és Frici, a firkamadár

Dóra

Mogyoró

Szilvána

Horáciusz

Archibald bácsi

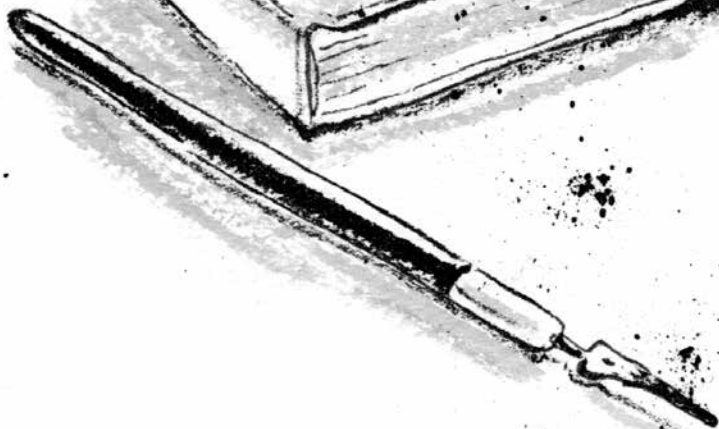

Grizelda néni

A hand-drawn banner with a slightly wavy, torn-edge appearance. The banner is white with a black outline and contains the text 'EGY RETTENETES REGGEL' in a bold, black, serif font. The banner is tied at both ends with simple loops, giving it the appearance of a ribbon or a piece of paper. There are some small black specks scattered around the banner, possibly representing dust or ink splatters.

EGY RETTENETES
REGGEL

Samu naplója.
Nagyon titkos.
Ne olvasd el!

Kedves Naplóm!

Az a célom, hogy Igazán Nemes
Lorag legyek, aki hófehér paripán
lovagol (az Igazán Nemes
Loragoknak paripájuk van),
Nemes Cselekedeteket hajt végre,
és kalandokban vesz részt.

Már majdnem ebédidő volt. Vajvári J. Samu a toronyszobában üldögélt, és a naplóját írta. Az orrát tintapötty díszítette, és az ujja is a kék egy igen érdekes árnyalatában játszott. Samu elég rendetlenül írt. A toll végét rágcsálta, és kinézett az ablakon.

Odakint kék volt az ég, ragyogott a nap, a Molybérc várát három oldalról körülölelő erdő is zöldben pompázott, és vidám látványt nyújtott. Általában sötét volt és komor. Samu gyanította is, hogy olyankor kellemetlen dolgok ólálkodnak a fák árnyékában, most azonban a napfénytől felvidulva tért vissza a tintafoltos laphoz.

Nem érdekel, mit mond
Gríz néni, meg vagyok
róla győződve,
hogy farkasok
élnek az erdőben.
Hallom az üvöltésüket
éjszakánként. És azt
hiszem, a fák is mozognak.
BIZTOS vagyok benne,
hogy az egyikük integetett

nekem, amikor tegnap este kinéztem az ablakon. Visszaintegettem, hogy lássam, mi történik, erre megint integetett, de máshonnan!

Vajon apa és anya tudják, milyen különös hely Molybérc?

Samu felnézett szülei arcképére az ágya fölött. A szülei vidáman vigyorogtak a távolba, és Samu megrázta a fejét.

– Persze, nektek nagyon jó, hogy egy évre elutaztatok. De nekem? Itt ragadtam Gríz nénivel és Archibald bácsival, és nincs más társaságom, mint Szilva...

– **KRÁ!** – Az ajtó tetején gubbasztó firkamadár szemrehányó pillantást vetett Samura.

Samu rávigyorgott.

– Bocsánat, Frici! Persze te is. És... – megpaszkolta a régi, maszatos pergamentekercset, ami

mellette hevert az asztalon –, és ez is itt van.

A firkamadár bólogatott, és rászállt Samu vállára.

– **KRÁ!** – jelentette ki, és belecsípett a fülébe.

– Rendben – felelte Samu. – Amúgy is írni akartam róla. – A tintatartóba mártotta a tollát, és újra nekiveselkedett.

Képzeljétek! A **LEGELKÉPESZTŐBB** dolog történt velem! Találtam egy régi tekercset, amin az áll:

„Üdvözet mindazoknak, akik Igazán Nemes Lovagokká kívánnak válni. Ezennel ismertetjük a feladatokat, amelyeket az itt megadott sorrendben kell teljesítenetek, hogy sikerrel járjatok.”

Ha minden feladatot teljesítek, akkor talán igazi lovag lehetek! De még épphogy csak elkezdtem.

Első Feladat: Találj magadnak egy hűséges társat!

Ezt már teljesítettem is. A hűséges társam Szilva, az unokatestvérem. Elég bosszantó tud lenni, de nem egyfolytában. Van egy pónija, akit Virgoncnak hívnak. Így ha meglesz a hófehér paripám, együtt indulhatunk kalandokra. Szilva először lovag akart lenni, és **NAGYON** aggódtam, mert

azt hittem, én leszek majd a Hűséges Társ, de aztán meggondolta magát. PFÚ!!!

Még nem tudom, mi a többi feladat, mert egy nap csak egyet végezhetek el.

Samu letette a tollat. A régi tekercs mellette hevert, de megígérte Szilvának, hogy még csak egy pillantást sem vet rá, amíg nem tudják együtt megnézni.

Ez a nap eddig rettenetesen alakult. Szilva zenetanára épp akkor érkezett, amikor azt fontolgatták a reggeli után, hogy elszöknek, és a délelőtti nagy részében Samu kénytelen volt végighallgatni, amint unokatestvére dudán próbálja eljátszani Molybérc himnuszát. Mivel Szilva csak két hangot

tudott játszani, a végeredmény borzalmas nyekergés és sivítás lett. Samut végül Archi-

bald bácsi mentette meg, aki vattával a fülében
jött ki a dolgozószobájából, és ragaszkodott
hozzá, hogy az órát máshol folytassák. Lehetőleg
Ausztráliában, de jobb híján a kertre néző szoba
is megteszi.

Samu kerékszörgést hallott, és kinézett az ablakon.

– Azt hiszem, ez a zenetanár lesz – mondta a firkamadárnak. – Igen... ott megy. Nem tűnik túl vidámnak. De legalább elment, és Szilva meg én végre nekiláthatunk a második feladatnak!